

הוכן ע"י כולל עין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף פ"ג ע"א

**כהן שנכנס להיכל [ולר' יוסי אפי' בין האולם למזבח] שלא רחץ ידים ורגלים,
מה דינו? [תד"ה ולא].**

כששירת	בביאה ריקנית	
לסוגיא דידן	חייב מיתה	בלאו
לתוספתא דכלים	חייב מיתה	חייב מיתה

סנהדרין דף פ"ג ע"ב

כהן טמא שאכל קודש או תרומה טמאים¹, האם חייב מיתה? [תד"ה פרט].

בתרומה ²	בקדש	
לרבנן	אינו חייב	חייב מיתה
לר' יוסי הגלילי	אינו חייב	אינו חייב ³

מה דין טבול יום ומחוסר כפורים בתרומה וקדשים? [תד"ה וילף].

בתרומה	בקדשים	
טבול יום	במיתה ⁴	במיתה
מחוסר כפורים	מותר	במיתה

¹ ובאופן שנטמאו הם תחילה ואח"כ נטמא הגוף, כן העמידו תוס' בא"נ האחרון שבזה קאי הקרא דמתו בו כי יחללוהו לפטור בתרומה, ובה נחלקו בקדשים ר' יוסי ורבנן, אולם אם נטמא הגוף ואח"כ נטמא הקדש או התרומה, חייב כרת בקדשים ומיתה בתרומה, כיון שחל איסורו עליהם קודם שנטמאו.

² בתרומה אין מחלוקת שפטור, כיון שיש גזה"כ דמתו בו כי יחללוהו, יצאה תרומה טמאה שכבר היא מחוללת ועומדת.

³ והטעם, דס"ל שכיון שאכל כבר טמא אין לזה דין קדש. אולם בטמא שאוכל את הטהור מודה ר' יוסי שחייב, ויתכן באופן שלא טמאהו באכילתו וכגון שתחב לו חבירו בבית הבליעה, אלא שידעו רבנן שר' יוסי לא מדבר באופן הזה, ולכך הקשו לו שאף טמא שאכל את הטהור כגון שנגע בו טמאו.

⁴ כן הסיקו תוס', ואף שציידו לומר למעט מקרא דמתו בו, בו ולא בטבול יום, דחו לזה – דלא יתכן, שהרי כל מה שבקדש הוא במיתה הוא מכח שילפינן חילול חילול מתרומה, וא"כ איך יתכן שבתרומה עצמה לא יהיה טבול יום במיתה.